Apartheid

Un dels intel·lectuals de guàrdia de l'independentisme de la nostra ciutat ha proposat que l'Ajuntament declari 'persona non grata' al jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, que instrueix la causa per desacatament a la constitució i a l'Estatut d'autonomia d'alguns dirigents de l'anterior govern català. Igual que la Declaració de la República, aquesta és una altra declaració sense validesa jurídica, no hi ha dubte, que a alguns els exciten les declaracions únicament simbòliques.

La petició d'aquest il·lustrat de la nova religió es basa en la ideologia del jutge i sobretot per 'vulneració flagrant dels drets humans'. Aquest vicari de la nova veritat es converteix en jutge i part i decideix que accions vulneren els drets humans i que accions són licites.

No passaria d'una simple ocurrència, però forma part d'una campanya molt més elaborada, són els mateixos que s'atreveixen a cridar feixista a Joan Manel Serrat, borratxa a Rosa Maria Sarda o forçar l'expulsió del PSC dels governs municipals. Aquesta actitud només té un nom: apartheid.

Anem per mal camí, no podem aprofundir la fractura en la societat catalana. Necessitem parlar del que tenim en comú per trobar acords, que uns s'adonin que no poden proclamar una república amb la majoria de població en contra i uns altres comprenguin que no poden governar en contra del 47% de la població. Tenim un problema i com a gent civilitzada és necessari parlar entendre's i comprendre les raons del que pensa diferent.

La situació excepcional que vivim obliga al fet que els polítics facin propostes d'estat audaces i sinceres, oblidant-se de les calculadores i summes de vots, però desgraciadament el resultat de les eleccions autonòmiques de desembre demostren que la societat no està per la labor de buscar solucions, l'electorat s'ha decantat per partits que només busquen aniquilar a l'adversari i el resultat ha estat alçar les veus que prediquen el rebuig al contrari, ja sigui en forma de 'persona non grata' com de 'trencar l'educació en català'.

Els resultats del PSC no han estat els millors, però no podem trair les nostres idees per uns vots. La solució és explicar millor el nostre missatge. El deure els dirigents polítics i dels creadors d'opinió és rebaixar la tensió ciutadana a la recerca de solucions pactades. Desconfiem dels altaveus de l'odi i busquem estadistes per sortir d'aquest 'lio'.

VICENÇ SAN FRANCISCO és membre del PSC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/133516.html

Copyright 2024 Cugat.cat